

1. Ti, ta-nács-ban ü - lő sze-mé-lyek,
Kik zú - go - lód - tok el - le - nem:
Mond - já - tok csak meg én - ne - kem,
Hogy i - gaz - e, a - mit be - szél - tek,
És i - gaz - e, mit í - tél - tek,
Á - dám - tól szár - ma - zott né - pek?

2. Sőt, ha az ember jól megnézi:
Álnoksággal jár szívetek,
Mér hamis fonttal kezetek;
Nincs dolgotoknak tökéleti.
A gonoszok eltévedtek,
Mihelyt anyjuktól születtek.
3. De végül azt mondhatja minden,
Hogy jó az igaznak dolga,
Sok és nagy az ő jutalma.
Azt vegye mindenki eszében,
Hogy Isten mindent megítél,
Akár gonoszul vagy jól él.